

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Protislovanska propaganda v Evropi.

Od nas že omenjeni „Il Diritto Croato“ prinaša v vsakej številki vrsto izvrstno pisanih člankov, izmed katerih hočemo semtertja podati katerega v prevodu našim čitateljem. Pod gorenjim naslovom piše takole: „Protislovanska propaganda v Evropi se širi že nekaj časa vedno bolj in bolj. Prava obrekovalna strast lotila se je časopisja nemškega, angleškega, madjarskega in italijanskega. Kovačnica lažij na zahodu kaže nam grozno delavnost: vsak dan iznajdujejo se nove čudne pripovedi, nove neosnovane obtožbe, katere se širijo na vse štiri vetrove z rafinirano zlobo, z namenom črniti Slované v mnenji civiliziranega sveta.“

Narodi, tako krivično in neljubeznivo napadani, začeli so delati nasproti takej nesramni propagandi Slovanom sovražnih reptilij, ter pobijati na podlagi resnih spričevanj vestnih mož iz samega zahoda, nasprotujoče si pripovedke, neverjetne pravljice, s katerimi sovražno časnikarstvo skuša zbuhati sovražstvo proti Slovanom v Evropi.

Omenjajoč začetek te naravne in opravičene reakcije, obrača se znamenit francoski list „L'Europe“ do Slovanov z bratskimi sovjeti. Slovani — pravi omenjeni list — storili bodo dobro, da se ne omejujejo samo na platonične izjave. V Evropi snuje se velika zarota proti njih plemenu. Njih probujanje navdaja s strahom gospodujoče oligarhije evropske. Na vsak način hoté se jih znebiti s tem, da bi jeden del uničili, drugi del pa potisnili v Azijo. Oficijalna diplomacija evropska je že pridobljena za ta načrt, obširna propaganda, dobro osnovana, steza svoje mreže po starem kontinentu, da si pridobi javno mnenje narodov ter pripravlja veliko križarsko vojno proti domišljenemu „slovanskemu barbarstvu“.

Slovani ne smejo čakati več: osnovati jim je energično, razširjeno reakcijo proti omenjeni propagandi, katera jih hoče slikati v očeh lahkovernih narodov za neprijatelje civilizacije. Brez premislekov obrniti se jim je do vesti narodov, zlorabljenih od oligarhij ter jim dokazati lažljivost te navidezne civilizacije, kateri bode zgodovina očitala toliko

krivic na škodo narodov evropskih. Da dosežejo Slovani ta namen, treba je, da imajo tudi oni svoje agente, posredovalce in svoje časopise mej narodi, katere se hoče hujskati proti njim. Takim narodom treba je dokazovati, da jedino pangermanizem je njih večni sovrag, da mir, pravica in svoboda bodo le tedaj kraljevale v Evropi, kadar bode Germanija, katera, da si ohrani svoje pridobitve, nalaga grozna oboroževalna bremena vsem državam, konečno pripravljena do tega, da ne bode več mogla škodovati.

Naloga Slovanov je, po sodbi francoskega lista, pripraviti Francosko do spoznanja, da v razvrstitvi zahodnih držav, jej ne preostaje drugzega, nego da, ker ne more več gospodovati, ostane čisto osamljena ali pa da izgine. Če bi Francoska storila nepopravljivo zmoto, da se vda prilizovanjem ali pa groženjem sosednih držav, katere si prizadevajo pridobiti njeno sodelovanje ali vsaj njeno nevtralnost, upajoč, da tako mogó zatreči in uničiti Slované, naloga njena v zgodovini bila bi končana; prišla bi v neko odvisnost od Pruske, in ekonomičen in političen njen propad bil bi le vprašanje malih let.

Da ostane nezavisna in si pridobi na zahodu ves upliv stare svoje civilizacije, treba je Francoski neke zaslombe izven krogov naravnih njenih nasprotnikov: Nemcev, Angležev in Italijanov.

Slovani — pravi Pariški list — so narod, ki v ogromnih svojih masah nosi bodočnost Evrope. Ti novodošleci neso tekmece francoskega naroda. Ne samo, da oni ne potrebujejo kosov Francoske, da uresničijo svoje sanje o mogočnosti — kakeršnih koscev žele Nemci, Angleži in Italijani — ravno nasprotno, Slovani žele videti Francosko bogato, močno in odločno; nadalje so baš oni znali bolje od vseh drugih narodov prijednačiti si našo civilizacijo, namesto da bi jo sovražili. Te ideje pridobile si bodo vedno večjo veljavo v Francozih, kadar se bodo Slovani odločili, da se dajo spoznavati, kadar bodo oni metodično protistavljali resnico lažem in obrekovanjem. Tedaj bodemo mi gotovi, da bo naša domovina imela njej pripadajoče mesto na karti Evrope v prihodnosti, in da naša civili-

zacija, pomlajena v dotiki novih plemen miroljubivih in bogato nadarjenih, bode korakala do svojega cilja, neglede na vse grožnje pangermanizma.“ — Tako članek. Dostaviti nam je le malo besed. Z veseljem mora opaziti vsak Slovan, da zanimanje za slovanstvo postaje vedno življe in splošneje v Francozih. Približevanje francoskega naroda in slovanskega naravno, da s strahom navdaja nasprotnike slovanstva, kajti dobro čutijo, da to približevanje daje neizmerno moč že itak veliki sili, katera zdaj še nekako omočena drema v velikanu slovan-skem. Kako opravičena je ta naša misel, kaže nam vsak dan na novo, kaže nam vsak dogodilec, kaže nam zadnja dogodka v Bolgariji, o kateri so se vsi francoski časopisi v svoji sodbi popolnoma strinjali z sodbo, katero so izrekli slovanski listi. Se ve, da to strašno jezi posebno židovske naše nemške matadarje, kajti po njih mnenji mislili naj bi Francozi z nemško-židovskimi možgani, a ne s svojimi, potem bi njih sodba našla priznavanje. No zastoj je vse oviranje, spoznavanje dveh plemenitih narodov bode se nadaljevalo vedno bolj, civilizacija evropska pa ne bode ničesar izgubila, če se zabrani, da pruska „pikelhauba“ predere nebeski obok.

Y.

K Mickiewiczovi slavnosti.

Narod poljski praznoval je te dni izredno slavnost. Bila je to žalna slavnost, a ipak v marsikaterem oziru vesela. Žalna je bila, ker je narod svojega najboljšega pesnika kosti prenesel iz tujine domov in je položil v kraljevsko rakev, vesela pa v tem pogledu, ker se je tem povodom pokazalo, kako je pesnikov duh prešnil vse sloje in plasti narodove, kako so Mickiewiczove ideje pridobile si tal tudi mej Poljaki, o katerih smo sicer v slovanskih vprašanjih gojili precej in to navadno osnovanega skepticizma.

Slavnost bila je velikanska in ceni se, da je bilo poleg prebivalstva Krakovskega še do 160.000 tujcev v mestu. Mnóžica bila je tolika, da je bil često promet ustavljen, zelo označujoče pa je to, da so bili tako mnogobrojno zastopani kmetje, kar

LISTEK.

Vino.

(Zabaven govor na letnem občnem zboru podružnice sv. Cirila in Metoda v Ziljski Bistrici dne 4. maja 1890; govoril Durovan Agrianov.)

(Konec.)

Vinska elektrika rodi ljubezen in prijateljstvo. Za mizo pri vinu se vsi radi imajo, celo najhujši sovražniki se sprijaznijo. Saj sovražstvo ni nič drugega kakor dva električna pola, ki se samo z bliskom in treskom združita. Pij ga kozarec z največim sovražnikom in kmalu se zjedini pozitivna vinska elektrika z negativno, ki je v njegovem srci; sovražstvo je zginilo in molče ti on poda roko ali te pa celo poljubi in se razjoče od samega veselja. — Če se pri vinu celo sovražniki sprijaznijo, kako bi drugi ne sklepali prijateljstva pri vinu? Če hočeta dva brez ceremonij občevati in morebiti pozneje brez ceremonij največje grobosti, pardon! resnice sem hotel reči — drug drugemu v obraz metati, kaj storita? Ne skleneta, ampak pijeta bratovščino, ker brez vinske elektrike, bi to ni v sanjah ne prišlo v glavo. — In če bi mladenič deklico rad imel — ali pa ona njega — kaj je storiti? Nič drugzega ni treba, kakor da pri poliči

vina vkup sedita in drug drugemu kozarec ponudita; hitro šine elektrika v njih srca in oči, da ne vidita drug na drugem nobene napake, da si slikata same lepe lastnosti in veliko srečo, ki ju čaka, ako se vzameta. In če dasta, da vinska elektrika tudi iz drugega, tretjega ali celo četrtega poliča v njih srca prihaja, ni čuda, da ju že tista ljubezen prešinja, o kateri sv. Pavel pravi: „Ne upijajte se z vinom, v katerem je nečistost.“ (Efež. 5, 18.)

Vino vzbudi še neko drugo ljubezen t. j. ljubezen do domovine in naroda. Naj je človek še tako zaspan, mrzel in neobčutljiv za vse, kar narod in domovino zadeva, pri vinu pa čuti, da je Slovenec; pri kozarci vina rad poje: „Kje dom je moj?“ in „Lepa naša domovina“ in vpije na zdravje domovine in Slovencev. Vender ljubezen do domovine, ki mu jo je vino užgalo, mora biti prav slaba, podobna gorečemu snopu slame; kajti drugače bi ne mogel na domovino in narod zopet pozabiti in se jih sramovati. Poznam moža ne daleč od tu, ki pri vinu rad prepeva: „Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada.“ On pa najbrž niti ne misli na to, kar govori, ker drugače bi ne mogel biti hud nemškutar in ud nemškega šulferajna. Najbrž mu vino v spomin kliče, da je nekaj v Gorici živel in bil ponosen na slovenski rod.

Ako bi se samo polovica onega vina prodala,

ki se je dozda izpilo na zdravje slovenske domovine, in bi se tisti denar daroval za narod, menim, da bi se marsikje lahko postavil „Narodni dom“, in tudi družba sv. Cirila in Metoda bi imela denarjev, kakor da ji jej umrl bogat stric v Ameriki. S tem pa nočem trditi, da je bilo tisto vino zastoj izpito. Vsaj za nekaj časa je elektrizovalo mlačna srca in jih ogrelo za domovino, in marsikatero teh src je tudi pozneje netilo ogenj ljubezni za narod in je zanj še druga srca ogrelo. Želim, da bi se to zgodilo tudi tistemu vinu, katero nocoj za domovino izpijemo.

Ko se v bateriji mnogo elektrike nabere, ima toliko moči, da lahko najmočnejšega bika v hipu ubije. Prav tako moč ima tudi vinska elektrika, ako se je mnogo nabralo v trebuhu. Zato pravijo, da je srčnost v vinu in brabrost. To tudi skušnja potrjuje. Če je človek še tako bojazljiv in strahopeten, da se ustraši ne samo volka, temveč celo mačke ali miši — vsaj po noči — kaj pa še le tistih, ki okoli ušes žvižgajo, v vinu se pa nasrka toliko srčnosti, da bi se upal planiti na cel polk sovražnikov in bi jih s samimi rokami razmetel na desno in levo ko snope rži ali pšenice. Zato je prav naravno, da fantje, ki gredo k nabiri in se boje, da jim bo cesar dajal vsak dan „pol hleba in kar je treba“, se prej korajže napijejo t. j. z

naši vladi ni bilo posebno po godu, zato je tudi policijskemu ravnatelju dala ukaz, naj ne pusti nikogar več v mesto. Ukaz ta prišel je prekasno, ker je večina kmetov takrat že bila v mestu. Dalje je bilo prepovedano, da korporacije ne smejo v mesto v skupinah in z razvitimi zastavami. Ti ukazi so jako nemilo dirnili občinstvo, nam pa so zopeten dokaz, da politična oblastva pri tacihi prilikah čisto kaj prav nerodnega ukrenejo.

Uradni krogi izgovarjali so se, da bi prevelike demonstracije izzivale in žalile Rusijo in da je Rusija zahtevala, da naj Avstrija tako postopa. A oficijalna Rusija zanikavala je s svojim delovanjem vse te izgovore. Romarjem v Krakovo ni delala niti najmanjših zaprek, marveč bila jim je v vsacem oziru na roko. Po brzojavnem nalogu ministra notranjih zadev pooblaščen je bil Varšavski policajsmajster, da je izdaval začasne izkaznice brez kolkov in vseh formalnostij, samo da se je veliko število Poljakov iz Rusije moglo udeležiti slavnosti. Taki potni listi se dan danes ne izdajajo nikjer, a Rusija jih je tem povodom izjemno privolila in s tem najbolj zavrnila gospode, ki v vsakem zlu vidijo le ruski prst.

Shod književnikov in časnikarjev bil je sijajen. Posebno srčno bili so pozdravljeni ruski odposlanci. Ruskim deputacij došle so iz Peterburga tri, na čelu jim znani pisatelj in dramaturg Boborikin, dalje tri deputacije iz Moskve in Harkova. Vse deputacije prinesle so seboj vence, da bi jih položile na krsto pesnikovo. A vlada je zabranila, da bi inozemska odposlanstva oficijalno bila prisotna pri sprevodu in svečanostih.

Ta prepoved je ruska odposlanstva gotovo zelo presenetila, odškodovalo jih bode pa na drugej strani to, da se je njihovega prihoda vse oveselilo, da je bilo vse oduševljeno za Ruse. Zlasti mladina je bila polna entuziazma vsled tega ruskega koraka; vse povprek pa je zadrževalo, da bode ta iskreni in taktični korak od strani Rusov imel lepe posledice gledé rusko-poljskih razmer.

A ne samo prihodom Rusov, marveč v vsej svečanosti videl se je slovanski značaj. Prvak plemenitnikov, grof Tarnovski naglašal je Mickiewicza in njegove slavnosti slovanski značaj, izrekal željo, da se vsi Slovani zjedinijo po nazorih Mickiewiczovih ter obečal, da bodo Poljaki ostali Slovani in delovali Slovanstvu v korist. Posebno naglašalo pa se je Slovanstvo na dijaškem komersu, ki je bil velezanimiv zaradi raznih slovanskih enuncijacij in napitnic, katere pa so bile take, da v našem listu za nje ne more biti prostora.

S to slavnostjo proslavil je poljski narod genijalnega svojega pesnika, proslavil pa tudi samega sebe. Javno je razvil svojo zavednost, javno proglasil svoje slovansko čustvo, katero naj raste in se množi njemu na korist in nam, ki smo veseli, da slavnost ni imela „separatističnega značaja“, kakor smo zadnjič bili s pridržkom zapisali, da se je razvijala v pravem Mickiewiczovem duhu.

Zato smo s to slavnostjo popolnoma zadovoljni, zato imamo sedaj boljše pojme o naših severnih bratih, nego smo jih še pred kratkim gojili.

vinom elektrizujejo za vojaški stan. — Pa saj se celo študent, ki se mora prikazati „pri zeleni mizi“ in odgovarjati radovednim profesorjem na njih pusta vprašanja, z vinom podkuje t. j. elektrizuje podplate in jezik, da mu ven pride resnica. Prav tako si z vinom jezik elektrizuje, kdor ima pri sodnji ali drugje kaj sitnega opraviti, ker dobro ve, da se bo po tem mogel bolj moško odrezati.

Pravijo, da je v vinu poezija t. j. dar pesmi zlagati. To je gola resnica, ki sledi že iz tega, kar sem dozdaj povedal o vinski elektriki. Zato se celo največji pesniki radi z vinom elektrizujejo in pri bokalu pesmi zlagajo. Nekateri mej njimi to odkritosrčno priznajo na pr. naš slavn pesnik Fran Prešeren pravi:

„Cel dan iz pravd koval bom rumenjake,
Zvečer s prijatli praznil bom bokale,
Preganjal z vinom bom skrbi oblake.“

Ako je pesem prav lepa in dobra, pravijo, da je nebeška t. j., da je iz nebes prišla. Pa ne mislite, da je prišla iz pravih nebes, kajti prišla je samo iz teh-le „nebes“ — (Pokaže, kako se pije.) Bil je moder in učen gospod,*) znan po vsem Slovenskem radi lepih in duhovitih spisov. Hotel je postati pesnik in je začel odo v čast svojemu pa-

*) Pokojni Fran Erjavec.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. julija.

Deželnozbornske volitve.

V kmetijskih občinah na Predarliskem voljeni so sami konservativci, kakor pred šestimi leti. Volilne borbe ni bilo nobene, ker liberalci v tej deželi niso imeli nobenega upanja, da bi prodrli s kakim kandidatom in se mej konservativci še ni pokazal razpor. — Chorinskega, kateri je propal pri deželnozbornskih volitvah na Solnograškem in zatorej ne more biti več deželni glavar, hočejo baje sedaj imenovati predsednikom Dunajskemu nadsodišču. Vlada bode sedaj morala gledati, da dobi sposobnega moža za deželnega glavarja. Ta naloga pa ni lahka, ker baš konservativna večina nema za to mesto pripravnih mož. To se je videlo že pred šestimi leti, ko je vlada morala si uradnika izbrati za deželnega glavarja, da si baš Taaffejeva vlada za taka mesta ne izbira prav rada uradnikov.

Češkonemška sprava.

Veliko razburjenost vzbudila je mej češkimi Nemci novica, da hoče Praški mestni zbor voliti Heinricha v deželni šolski svet, pa tudi vladni krogi baje s tem sklepom neso prav zadovoljni. Nemško društvo v Pragi je sklenilo proti temu protestovati. Nam se jeza Nemcev zdi kar smešna. Heinrich je Nemec, torej ima vse lastnosti, katere zakon zahteva. Naravnost smešno je pa, da bi Nemci zapovedovali mestnemu zboru, koga naj voli. Čemu bi pa bila potem volitev, naj bi kar dr. Schmeykal imenoval, kdor mu ugaja. Češki mestni odborniki pa tudi ne bodo tako neumni, da bi koga volili, ki bi vedno le kazal sovraštvo do Čehov. Pač malo politično zreli bi morali biti, ko bi volili kacega političnega nasprotnika.

Vojni minister

Bauer bode baje kmalu odstopil. Naslednik njegov bode nekda Fejervary ali pa feldcajgmajster König. Uzrok, da odstopi so dogodki v delegacijah, kjer celo ogerski ministerski predsednik ni podpiral vojne ministra. Če bode Fejervary Baurov naslednik, bodo vsi trije skupni ministri Madžari. Morda si odločilni krogi baš zaradi tega izberó Ogra za vojne ministra, da se bode potem ogerska delegacija manj upirala povišanju vojaških bremen.

Vnanje države.

Shod štirih ministrov.

Koncem avgusta snidejo se baje v Kissingenu Salisbury, Kalnoky, Caprivi in Crispi, da se dogovore, kake politike se hoté držati. Ta shod bode velicega pomena, ker na njem se bode Anglija tako rekoč definitivno pridružila srednjeevropski zvezi. Seveda še veliko važnejši bi bil, ko bi stališče Salisburyjevo bilo trdno. Tako je pa mogoče, da jo Anglija kmalu krene na drugi pot.

Nemiri v Bolgariji.

V Perušnici pri Plovdivu so se vladni prištaši in vladni nasprotniki sprli in nastali so bili resni neredi. Razpor je bil nastal zaradi neke občinske zadeve in ni v nikaki zvezi z usmrtenjem majorja Panice. Tako se vsaj zagotavlja iz Sofije.

Cerkvene zadeve v Makedoniji.

Če je verjeti „Pol. Corr.“, je upati, da bolgarska nota ne bode ostala brez vsega uspeha. Porta se že pogaja z bolgarskim eksarhom ob urejenju cerkvenih razmer v Makedoniji. V kratkem odpošlje baje nekaj bolgarskih biskupov v Makedonijo. Ugovarjanja srbske in grške vlade so stvar le pospešila. Porta bi bila tako morda stvar še odložila, a sedaj pa menda hoče pokazati, da se Srbija in Grška nemata mešati v makedonske raz-

tronu sv. Frančišku Ksav. Najbrž pa ni pil vina, kajti posrečilo se mu je, napraviti samo te-le štiri verzice:

„Svet Frančišk je šel čez murje,
Da bi sveto vero trosil;
On je jedel jajca purje,
Da bi za nas Boga prosil.“

Bil je sicer imeniten pesnik, Pindar po imenu, ki je v neki pesmi rekel: „Ariston men hydor“ t. j. voda je najboljša; vendar poredneži trdijo, da je to zapisal neko jutro, ko so ga lasje boleli radi vina, ki je je zvečer „pokončal“. To je menda gotova resnica, kajti druge njegove pesmi nikakor ne dišijo po vodi.

Kakor navadna elektrika umiri razdražene živce in bolečine olajša, tako tolaži vinska elektrika v vsaki stiski in bridkosti. Saj samo sv. pismo uči, da je Bog vino v veselje vstvaril. Zato marsikdo rad pije, ako ga kaj teži na pr. ako ga žena jezi ali mu gospodarstvo ne gre po volji. Če zavoljo tega zabrede v dolgove, zopet pije, da bi to sitnost pozabil. Ako mu doma tudi vse na dražbi prodajo, on sedi v krčmi in si naliva tolažbe v kozarec in, ako si pozneje kateri krajecar zasluži, ga zapije, da bi vsaj za trenotek pozabil, da je revež.

Neko posebnost vinske elektrike skoro bi bil pozabil. Vse druge rastline samo v zemlji rastejo in cvetejo; sama „žlahtna vinska trtca“ raste in

mere. Veliki vezir je nekda tudi srbskemu in grškemu diplomatskemu zastopniku opomnil, da če misli, da se Bolgarija nema utikati v cerkvene zadeve zunaj kneževine, imata se Grška in Srbija tem manj brigati za Makedonijo. Bolgarija je še pod turško vrhovno oblastjo, zatorej se Turčija o tacihi vprašanjih more pogajati z njo. Grkom in Srbom ta odgovor ni posebno ugajal, posebno so Grki v Carigradu jako nevoljni, če Turčija privoli v cerkvenih zadevah v bolgarske želje. Grška cerkev bode potem zgubila mnogo dohodkov.

Novo španjsko ministerstvo

je sicer konservativno, a vladati hoče liberalno. Vse liberalne zakone hoče spoštovati, posebno zategadelj, da si zagotovi podporo jednega dela liberalcev. Uvesti pa hoče nova vlada varstvene carine, po moči omejevati korupcijo in varčevati pri državnem gospodarstvu.

Dopisi.

Iz Litije 8. julija. [Izv. dop.] Tudi pri nas smo slavili imendan naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Prižgal se jima je na čast 4. julija velik kres, pri katerem so peli gg. pevci Litijskega pevskega zbora par prav lepih in ubranih pesni in se je zažigal umetelni ogenj. Drugi dan darovala se je sv. daritev, pri kateri se je pela Nedvedova slovenska maša pod spretnim vodstvom pevovodje gosp. I. Ravnikar-ja.

Mnogo je zavednih krajev, kjer se ta dva apostola slovanska primerno cenita in njih spominu dostojne slavnosti vrše. Posebno nas mora veseliti v tem oziru tužni Korotan. A vender je, recimo na Kranjskem, premalo naudušenja za tolika dobrotnika in učitelja Slovanov.

Veliko zanimanje je tukaj za slavnost odkritja spominske plošče slavnega učenjaka in dobrotnika Ravnikar-ja. V Litiji in v okolici je vse po konci in vozovi so že večinoma vsi prevzeti za slavitelje škofove. Naši gg. pevci skupno s Šmarškimi, ki bodo pri sv. maši in pri odkritji plošče peli, se prav pridno urijo in so že skoro popolnoma pripravljeni. Tudi se bode udeležilo te slavnosti Šmarsko in Litijsko gasilno društvo v precejšnjem številu. Bog daj lepo vreme in slavnost bo velikkanska.

Na Vačah se ne spominjam, da bi kdaj bilo toliko življenja, kakor sedaj. Vse se giblje, dela in pripravlja v dostojen sprejem gostov. Trg je do cela prenovljen in upati je, da bodo došleci povsem zadovoljni in slavnost taka, kakeršne še naši kraji neso videli.

Iz Trsta 7. julija (Otroška veselica na slovenski šoli) Mladina naše slovenske šole imela je v farni cerkvi sv. Jakoba sv. mašo katero je služil za vero in narod navdušeni gospod Bernard Sever, kaplan, katehet in nadzornik otroškemu vrtu. Po sv. opravilu šli smo z mladino na otroški vrt. V senci košatih dreves razvrstili so po razredih otročiče. Pred njimi na vrtni ograji visele so mej zelenjem podobe: sv. bratov Cirila in Metoda in cesarja in cesarice; pred njimi pa piramida dišečih cvetic.

Gospod voditelj M. Kamuščič da znamenje in iz 150 grl zadoni vesela pesem: „Dve lepi zvezdi“ ... Na to prične Marija Dobrila iz II. razr. „Slo-

cvete tudi v sodu, dá celo v tistem, ki njen sok pije. Če namreč človek preveč pije, se mu omehčajo noga, da so mehka kakor frišna klobasa. Vzrok temu je, ker vinska trta si tla rahlja, da bi poglala korenine. Drugemu se trta ovije okoli jezika, da prav teško govori in navadno samo jeclja; zopet druge lasje bolijo, ker hoče vinska trta skoz nje mladike pognati in jih tudi požene, ako pride glava v neprijetno dotiko s zidom ali tlami. Ako pa človek dolgo časa pridno pije, začne trta v njem cvesti, kar se najbolje pozna na — rudečem nosu.

Vender tega se nam ni treba bati. Krčmarji so namreč slišali, da je Kristus v Kani Galilejski vodo spremenil v najboljšo vino. Zato tudi oni vli-vajo vodo v sod, da bi vino zboljšali. Samo tega nečejo pomisliti, da oni nimajo moči delati čudeže. Če potem tudi natakariča za to, kar sama izpije, vode prilije, lahko si mislite, kako dobro in močno mora biti vino, ki je pijemo. Zato mene vsikdar malo jezi, ko vidim, da celo gostje vode vinu prilivajo, ki je vender vsaj dvakrat že dobro krščeno.

Vender, da ne bodo tudi moje besede vedno bolj po vodi dišale, sklenem svoje preiskovanje in si rajši s kozarcem vina namočim suho grlo. Prav nič nimam proti temu, ako tudi vi moj izgled posnemate in si krepak požirek privoščite.

Dunaj 9. julija. „Wiener Zeitung“ objavlja ministersko naredbo, s katero se zaradi nevarnosti, da se zanesó nalezljive bolezni, pre-

poveduje uvažanje in prevažanje perja, starih oblek itd. iz Španske in Male Azije.

Carigrad 9. julija. Uradna preiskava ob umoru Marinkovića je dognala, da se je umor izvršil iz osebne osvete. Cigan Sigo priznal je, da se je s tremi Turki in še z nekim drugim ciganom dogovoril, da umoré podkonzula, ki je cigana Siga tepel. Sigo in so-krivci njegovi so zaprti.

Razne vesti.

* (Bresčne žene.) Po šestdnevni obravnavi izrekla se je sodba proti zverskim ženam iz Srema, ki so otrovale 13 oseb. Obsojene so bile štiri na smrt, jedna na dosmrtno ječo, tri pa na 15 let ječe. Dve zatoženki bili sta oproščeni. Cela ta obravnava kazala je v žalostni luči moralno stanje ljudstva tamošnjih krajev.

* (Skozi steklo na ulico.) Čuden je bil način, kako je te dni nek postrešek v Zagrebu prišel nepoškodovan skozi steklo na ulico. Ulagali so delavci ravno velike steklene zrcalne šipe v oknih neke prodajalnice v poslopji hotela pri avstrijskem carji. Ko je bila jedna taka že ustavljena, hotel je nek postrešek, ki je bil ravno v prodajalnici, skozi okno na ulico, misleč da je še pot prost, kakor malo poprej. Z velikim žvenketom razdrobi se šipa na tisoč koscev, a neprevidni postrešek ostal je po čudnem in srečnem naključju nepoškodovan.

* (Uporni vojaki.) Moštvo drugega bataljona gardskih grenadirjev v Wellingtona vojašnici v Londonu uprlo se je preteklo saboto ter ne slušajoč na poziv trobente, se zaprlo po sobah. Došlo je več višjih častnikov, da so se posvetovali s polkovnikom. Ko se je končno zbralo moštvo pred polkovnikom, in je ta jih pokaral zaradi njih obnašanja, sprejeli so njegov govor z žvižganjem in sikanjem. Govori se, da hoté poslati polk v inozemstvo.

* (Zanimiv eksperiment.) Če se odraga cvetoča ržena bilka jedno ped pod klasom ter vzame v usta pri odtrganem konci, odstranivši na njej viseče prašnice, opazi se čez kacic pet minut mali čudež. Z lahnim prasketanjem začno se raztezati osine in tuli, in prostemu očesu vidno prikazujejo se nove prašnice, da je v kratkem veš klas zopet poln. Kaj je vzrok temu naglemu razvoju? Sodi se, da gorki sopar, kateri se s sapo upiha v rastlino, kakor je znano, da ovenele cvetice zopet ožive in se napnejo, če se steblo nareže na novo, ter cvetka potem postavi v vrelo vodo. Na vsak način je zanimiv ta poskus ter vsakdo lahko „sliši in tudi vidi travo rasti“.

* (Velika nesreča na železnici) prigodila se je te dni zopet v Ameriki — kjer so na dnevnem redu. Pri Louisville povozil je brzovlak velik voz, na katerem se je ravno peljalo čez progo veliko število izletnikov. Mrtvih je ostalo 21 oseb, trije so bili teško ranjeni, drugi pa lahko.

* (Nesreča pri zažiganju umetelnega ognja.) V Pensilvanji v mestu Industry razpočil se je sod smodnika vsled iskre, ki je padla vanj pri zažiganju umetelnega ognja in je bilo ubitih pet otrok, mnogo oseb teško ranjenih in jedna hiša razrušena.

* (Amazonke dahomejske.) V Daho-meyi so osnovali nekak ženski kazenski polk. V ta polk potlačijo zakonske ženske, katere so nezveste ali pa nepokorne možu, ali se pa prerade prepirajo itd. Ko jih uvrste v vojake, morajo se ženske vaditi v orožji. V vojni so pod poveljstvom kraljevim. Če se pokaže kaka ženska bojazljiva, jo kar usmrtijo. Disciplin je jako stroga in za najmanjši pregrešek je določena smrtna kazen. Oborožene so z bodali in puškami. Njih število se ceni na 2000.

Pevci, pozor!

Vsi tisti gg. pevci, ki prihodnjo nedeljo (13. t. m.) nameravajo pri Ravnika-jevi slavnosti na Vačah sodelovati, prinesó naj seboj sekirice (note) za one pesmi, ki smo jih o svojem času bili n- znanili v časopisih. Skupna pevska vaja vrši se takoj po vsprejemu slaviteljev v šolskem poslopji.

„Na zdarl!“

J. Ravnika-

t. č. pevovodja „Litjskega pevskega društva“.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žgan- njem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

8. julija.

Pri **Sionu**: Cohen, Šabec iz Trsta. — Wechsler, Pirc iz Gradca. — Pollak s Krškega. — Schanter iz Ham- merstela. — Zonisch iz Podmokega. — Zemvich z Reke. — Haas iz Kamnika. — Czech iz Opatije. — Sostaldo iz Pulja.

Pri **Mallé**: Reinhard, Wedekind, Singer, Heksch, John z Dunaja. — Geil iz Budimpešte. — Koševa iz Kar- lovca. — Schust z Moravskega. — Pl. Reyer iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Galler iz Maribora,

Umrili so v Ljubljani:

7. julija: Marija Roš, narednikova hči, 7 mesecev, Pred kosarno št. 4, za katarom v črevih. — Filipa Majer, zlatoklepčeva hči, 15 mesecev, Vožarski pot št. 6, za je- tiko. — Jožef Praxmarer, prisiljenec, 60 let, Poljanski na- sip št. 50, za oslabljenjem.

8. julija: Jožef Knez, pisarjev sin, 2 meseca, Kra- kovski nasip št. 4, za katarom v črevih. — Franc Brod- nik, mestni ubog, 78 let, Karlovska cesta št. 7, za oslab- ljenjem.

9. julija: Anton Černe, gostilničarjev sin, 12 dni, Gradišče št. 15, za zlatenico.

V deželni bolnici:

7. julija: Marija Klenošek, šivilja, 21 let, za vro- činsko boleznijo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 82	Špeh povojen, kgr.	70
Rež, „	5 20	Surovo maslo, „	75
Ječmen, „	3 58	Jajce, jedno „	2
Oves, „	3 57	Mleko, liter „	8
Ajda, „	5 85	Goveje meso, kgr.	59
Proso, „	5 04	Telečje „	52
Koruza, „	4 87	Svinjsko „	62
Krompir, „	3 80	Koštrunovo „	36
Leča, „	11	Pišanec „	45
Grah, „	11	Golob „	18
Fizol, „	9	Seno, 100 kilo „	1 42
Maslo, kgr.	90	Slama, „	1 78
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	6 20
Špeh frišen „	60	„ mehka, 4 „	4 20

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Št. 5546.

Razpis.

Na Kranjskem popolniti je sledeča mesta

okrožnih zdravnikov

in sicer:

a) z letno plačo 800 goldinarjev:

1.) Bohinjska Bistrica, 2.) Kočevska Reka, 3.) Lož, 4.) Šma- rije, 5.) Železniki;

b) z letno plačo 700 goldinarjev:

1.) Senožeče, 2.) Trebnje.

Stalno nameščeni okrožni zdravniki imajo razen plače tudi pravi- co do dveh v plačo uštevnih starostnih doklad po 50 goldinarjev, vselej po dopolnjeni petletni službeni dobi, kakor tudi do pokojninskih in preskrbinskih užitkov záse in za zaostale svojece.

Prosilci za jedno teh mest uložiti morajo svoje prošnje pri de- želnem odboru kranjskem

do 30. dne julija 1890. l.

ter v njih dokazati svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdrav- niške prakse po deželah, zastopanih v državnem zboru, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega ali mesto tega kakega drugega slovanskega in nemškega jezika.

V službe okrožnih zdravnikov nastavljajo se tudi na Kranjskem poslujoči ranocelniki z najnižjo plačo 400 goldinarjev, toda le začasno in brez pravice do pokojnine.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 1. julija 1890.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
8. julija	7. zjutraj	738.3 mm.	10.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.5 mm.	20.6° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	735.5 mm.	14.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 15.3°, za 5.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.40	—	88.35
Srebrna renta	89. —	—	89.10
Zlata renta	109.60	—	109.75
5% marcna renta	101.30	—	101.35
Akcije narodne banke	984. —	—	986. —
Kreditne akcije	303. —	—	303. —
London	117. —	—	117.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.23 1/2	—	9.28 1/2
C. kr. cekini	5.55	—	5.57
Nemške marke	57.37 1/2	—	57.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	50
Ogerska zlata renta 4%	102	102	20
Ogerska papirna renta 5%	99	99	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	40
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	136	—
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	154	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	—	—	—

Natakarica

katera bi mogla položiti primerno kavcijo, dobi takoj mesto.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (538—2)

Išče se že izvežban

praktikant ali šestošolec

zmožen slovensčine in nemščine, za **lekarno** na Notranj- skem. Hrana in stanovanje prosto. Natančneje izve se pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. (540—1)

JANEZ OGRIS

puškar

(341—21)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delav- nice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popra- vila po najnižjih cenah.

Čenike s podobami dološilja brezplačno in franko.

(530—3)

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—16)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitok 50.000 gld. vreden

I dobitok 50.000 gld. vreden

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	razstav. srečk	„
2000	dobitkov	5	„

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	„

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.